

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jiřího Lífky a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **Ing. L. J.**, zastoupen JUDr. Tomešem Vytiskou, advokátem, se sídlem Masarykovo náměstí 1, 377 01 Jindřichův Hradec, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2012, č. j. 84/560/12, 2534/ENV/12,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2012, č. j. 84/560/12, 2534/ENV/12, jímž bylo změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Havlíčkův Brod, ze dne 15. 12. 2011, č. j. ČIŽP/46/OOL/SR01/1105924.019/11/HLS, tak, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 151 000 Kč podle § 4 písm. c) zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o ČIŽP“), za ohrožení životního prostředí v lesích tím, že vlastním zaviněním vytvořil podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů. Vytýkaného jednání se měl žalobce dopustit tím, že jako vlastník lesa nezajistil k 15. 2. 2010 v souladu s § 31 odst. 1 a 6 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „lesní zákon“), obnovu lesních porostů stanovištně vhodnými dřevinami a jejich včasnou a soustavnou výchovu tak, aby se zlepšoval jejich stav, zvyšovala jejich odolnost a zlepšovalo plnění funkcí lesa na lesních pozemcích:

- a) p. č. KN v k. ú. Komárovice u Moravských Budějovic na souvislých holých plochách (celkem 0,47 ha) – 0,07 ha v porostní skupině 117 Ca0 (vznik holiny 31. 12. 2004) a 0,40 ha v porostní skupině 117 Ca9 (vznik holiny 30. 4. 2006),
- b) p. č. KN v k. ú. Lomy u Jemnice na redukovaných holých plochách (celkem 0,63 ha) – 0,27 ha v porostní skupině 109 Fa0 (vznik holiny 31. 12. 2002), 0,18 ha v porostní skupině 109 Fa1 (věk porostu k 31. 12. 2004 byl 2 roky) a 0,18 ha v porostní skupině 109 Fa12 (vznik holiny 31. 12. 2007),
- c) p. č. KN v k. ú. Třebelovice na redukované holé ploše 0,28 ha (dvě části 0,11 ha a 0,17 Ha) v porostní skupině 123 Ka0 (vznik holiny 30. 9. 2003),

čímž vlastním zaviněním (v nepřímém úmyslu) nežádoucím prodloužením doby obnovy porostů na vzniklých holinách (celková holá plocha bez lesních porostů činila 1,38 ha), za škodlivého souvisejícího spolupůsobení biotických (buřň, zvěř) a abiotických (vítr, sucho, mráz, sníh) činitelů, narušil stabilitu a stav lesního ekosystému v předmětných porostních skupinách, a tedy ohrozil životní prostředí v lesích.

Žalobce v žalobě namítl, že ve smyslu § 5 odst. 2 zákona o ČIŽP lze řízení o uložení pokuty zahájit (a tedy podle žalobce logicky i ukončit) jen do jednoho roku ode dne, kdy se inspekce dověděla o porušení povinností uvedených v § 4 zákona o ČIŽP, nejpozději však do 3 let od doby, kdy k porušení těchto povinností došlo. Podle žalobce se inspekce o údajném porušení povinností ze strany žalobce dozvěděla dne 30. 3. 2011. Žalobce tvrdí, že žalovaný, aby dodržel výše uvedené zákonné omezení, musel své rozhodnutí vydat nejpozději dne 30. 3. 2012. To se však nestalo, neboť rozhodnutí žalovaného je datováno až dnem 12. 4. 2012. Žalobce je přesvědčen i o tom, že rozhodnutí je v rozporu i s povinností správního orgánu ho vydat do 3 let poté, kdy k porušení těchto povinností došlo. Zákonný znak skutkové podstaty, tj. vlastním zaviněním vytvořit podmínky, není trvajícím stavem, ale jednáním, které nutno vztáhnout ke konkrétnímu časovému údaji.

Vedle toho žalobce namítl, že se žalovaný řádně nevypořádal se všemi námitkami žalobce. Konkrétně se podle žalobce nevypořádal s námitkou, že zjištění správních orgánů je v rozporu s obsahem lesního hospodářského plánu vypracovaného pro žalobce příslušnou taxační kancelář, a to jak ohledně stáří porostů na místě se nacházejících, tak doby skutečně provedené těžby. Postup správních orgánů, které za základ svého rozhodnutí berou obsah lesní hospodářské osnovy pro LHC Telč, je podle žalobce nesprávný, neboť lesní hospodářský plán je nadřazen lesním osnovám. Žalobce v této souvislosti namítá, že ve všech k.ú. provedl zalesnění v souladu s platným právním řádem. Hodnocení dalšího vývoje lesa (tedy zda došlo k úspěšné výsadbě stromů či nikoliv) je vždy záležitostí značně subjektivní. Žalobce zalesnění provedl, nicméně došlo působením biotických a abiotických vlivů k tomu, že počet stromů se místně snížil, rozhodně však nevznikla žádná holina v rozsahu původně vytěžených ploch. Ani zjištění oblastního inspektorátu nic takového neobsahuje. Nelze tak, jak nesprávně žalovaný tvrdí, uvádět, že žalobce prodloužil nežádoucím způsobem obnovu porostů na (zřejmě míněno těžbou) vzniklých holinách. Pokud je tedy žalobci ukládána pokuta pro porušení § 4 písm. c) zákona o ČIŽP, tedy pro to, že vlastním zaviněním vytvořil podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů, nic takového žalobce neučinil.

Žalobce dále namítá, že místem jeho bydliště je Č. R., místní část M.. Rozhodnutí uvádějící jako jeho bydliště místní část, nikoliv obec, je tak zjevně v této části nesprávné.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že § 5 odst. 2 zákona o ČIŽP upravuje povinnosti ČIŽP toliko co do zahájení řízení ve vztahu k okamžiku, kdy se dozvěděla o

porušení povinností uvedených v § 4 tohoto zákona, resp. kdy k porušení těchto povinností fakticky došlo. Inspekce zjistila porušení zákonných povinností žalovaným dne 30. 3. 2011, přičemž oznámení o zahájení řízení ve věci č. j. ČÍŽP/46/OO1-/SR01/1105924.001/HLS ze dne 19. 4. 2011 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 28. 4. 2011, tj. po 29 dnech od zjištění. K dokonání trvajících deliktů jednání žalobce došlo dne 15. 2. 2010, přičemž k oznámení zahájení řízení ve věci došlo dne 28. 4. 2011 (tedy po 1 roce, 1 měsíci a 13 dnech). Obě lhůty stanovené k zahájení řízení v ust. § 5 odst. 2 zákona o ČÍŽP byly v daném případě dodrženy.

Pokud jde o námitku poukazující na obsah LHP, podle žalovaného LHP neobsahuje údaje o okamžiku skutečného provedení těžby ani okamžiku, kdy na inkriminované části lesního pozemku vznikla holina. Povinností taxační kanceláře ohledně zjištění na místě samém totiž není tyto skutečnosti reflektovat (ani v praxi se tak většinou neděje), ale pouze popsat stav lesa zjištěného ke dni provedení terénní pochůzky (obvykle se konaná v průběhu roku předcházejícího datu platnosti LHP - zde 1. 1. 2009), včetně stanovení věku, zakmenění a uvedení slovního popisu (charakteristiky) zde aktuálně existujícího lesního porostu. Tento stav je také zachycen v příslušném LHP (schválení provádí příslušný orgán státní správy lesů, nikoliv ve správním řízení). Důvody, proč žalovaný interpretaci příslušných částí LHP (potažmo posudku Ing. Vladimíra Nehyby) podanou žalujícími odmítl, resp. ji naopak podpůrně použil, v souvislosti s prokázáním udržování protiprávního stavu lesa, jsou obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí ČÍŽP. S ohledem na objektivitu zjištění stavu věci ČÍŽP ani MŽP proto ve vztahu k předmětu řízení údajům uvedeným v LHP - Ing. L. J., pro LHC: 202701, který byl schválen na období 1.1.2009 - 31.12.2018, navrženým žalobcem, nepřisvědčil. Ve vztahu k předmětu řízení nestojí věc na irelevantním tvrzení žalovaného, že na holinách 2 roky po jejich vzniku provedl zalesnění (osázení sazenicemi lesních dřevin), ale na tom, zda zjištěné plochy o celkové výměře 1,38 ha následně do zalesněného stavu ve smyslu lesního zákona skutečně uvedl [v případě p. č. KN v k. ú. Komárovice u Moravských Budějovic nejpozději k datu 30. 4. 2008 (0,40 ha) a k datu 31. 12. 2006, v případě p. č. KN v k. ú. Lomy u Jemnice k datu 31. 12. 2004 (0,27 ha a 0,18 ha) a k datu 31. 12. 2009 (0,18 ha) a v případě p. č. KN v k. ú. Třebelovice 30. 9. 2005 (0,28 ha)]. Ve vztahu k předmětu řízení je zcela zásadní to, zda je v tomto stavu nadále udržoval (vylepšoval je novými sazenicemi a pečoval o ně) tak, aby se ke dni 15. 2. 2010 (lesní majetek převedl 16. 2. 2010 na svoji dceru) na celkové redukované ploše 1,13 ha nacházely „zajištěné“ (porostní skupiny 117 Ca9, 109 Fa0, 109 Fa1 a 123 Ka0) lesní porosty ve smyslu lesního zákona (starší 7 let), resp. na celkové výměře holiny 0,25 ha (117 Ca0 a 109 Fa12) lesní porosty ve stavu „zalesněný“ (starší 2 let, resp. právě před zajištěním). To se však nestalo, a proto nezbylo, než žalovanému, který byl z titulu vlastnictví do data 15. 2. 2010 odpovědný za trvání protiprávního stavu předmětných lesních pozemků ohrožujícího životní prostředí v lesích, uložit odpovídající sankci.

K námitce žalobce týkající se povahy vytýkaného jednání ve vazbě na plynutí objektivní prekluzivní lhůty pro zahájení řízení o správním deliktu žalovaný uvedl, že trvalý správní delikt je takové jednání, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej také vyvolal. Podle ust. § 4 zákona o ČÍŽP jiné správní delikty v oblasti ohrožování a poškozování životního prostředí v lesích zahrnují jak jednání (aktivní činnost) pachatele, tak jeho opomenutí (omisivní charakter) povinné osoby (vlastníka lesa). Žalobce, jako vlastník předmětného lesního majetku, prokazatelně udržoval (zhoršoval) nedostatečným plněním svých zákonných povinností, nečinností či opomenutím protiprávní stav lesa, tzn. v období po uplynutí 2 let od vzniku holiny (podrobně výrok žalovaného rozhodnutí) až k datu 15. 2. 2010. Předmětné lesní porosty (lesní pozemky)

totiž péčí řádného hospodáře neudržoval ve stavu zalesněném, tj. plnicím funkce lesů příslušně jejich věku a vzrůstu obnovovaného lesního porostu. Toto datum je proto nutno považovat za okamžik dokonání trvajících správních deliktů (v průběhu času navíc docházelo ke zhoršování stavu lesa znamenajícího zároveň i zvyšující se míru ohrožení životního prostředí v lesích) jednáním či opomenutím žalobce.

Pokud jde o nesprávné označení bydliště žalobce, žalovaný uvedl, že v obou rozhodnutích (jak správních orgánů prvního stupně, tak odvolacího) je žalobce jednoznačně identifikován datem narození a trvalým bydlištěm. Fakt, že adresa trvalého bydliště nebyla uvedena v plném rozsahu, nijak nezpochybňuje totožnost osoby delikventa. Žalovaný připouští, že přesněji mělo být ve výroku napadeného rozhodnutí bydliště Č. R., městská část M. Tato skutečnost však nemůže mít vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí po formální a už vůbec ne po materiální stránce věci. Rovněž procesní stránka ani správnost zákonných postupů provedeného správního řízení tím rozhodně nijak neutrpěla. Žalovaný zdůrazňuje, že předmětné rozhodnutí MŽP bylo správně doručeno do vlastních rukou žalobci, ten ho prokazatelně převzal a s jeho obsahem se také obeznámil.

Ze správního spisu vyplynuly následující pro věc podstatné skutečnosti:

Na výše vymezených lesních pozemcích provedla ČIŽP dne 30. 3. 2011 inspekční šetření, v jehož rámci ČIŽP zjistila stav lesních pozemků popsany později ve výroku napadeného rozhodnutí (tj. existence holin, resp. nezajištěných porostů ve vymezeném rozsahu). Výsledky inspekčního šetření byly podkladem pro zahájení řízení o uložení pokuty za správní delikt (oznámení č. j. ČIŽP/46/OOL/SR01/n05924.001/1 1/HLS ze dne 19. 4. 2011).

K zahájení správního řízení se žalobce vyjádřil přípisem ze dne 3. 5. 2011, v němž popřel všechna tvrzení inspekce s odkazem na obsah znaleckého posudku č. 1641-56-2008 ze dne 22. 8. 2009, vypracovaného Ing. Vladimírem Nehybou, znalcem v oboru ekonomika - ceny a odhady pozemků a porostů, jak lesních, tak i zeleně rostoucí mimo les. V tomto posudku byly dotčené pozemky vedeny jako zalesněné.

Na základě vyjádření žalobce svolala ČIŽP ústní jednání spojené s ohledáním na místě samém, které se uskutečnilo dne 20. 5. 2011. Při ohledání byl konstatován shodný stav pozemků jako při původním inspekčním šetření. Žalobce, který byl ohledání přítomen, se ke zjištění na místě nijak nevyjádřil, odkázal na budoucí písemné vyjádření.

Ještě před konáním ohledání pozemků obdržela inspekce dopis žalobce ze dne 11. 5. 2011, ve kterém mj. uvedl, že na svém majetku funkci odborného lesního hospodáře vykonával sám a že nový odborný lesní hospodář přešel ze zákona na majetky až dne 16. 2. 2010, proto jakákoliv evidence vedená někým jiným (tj. patrně novým odborným lesním hospodářem – pozn. soudu) než žalobcem je „neplatná a zavádějící“. V dalších podáních pak žalobce poukázal na obsah lesního hospodářského plánu.

V následně zasláném přípisu (29. 5. 2011) žalobce opětovně namítl, že z předloženého znaleckého posudku vyplývá, že na parcele p. č. v k. ú. Komárovice u Moravských Budějovic byl v době jeho vypracování lesní porost. K ostatním pozemkům namítl, že byly nalezeny pouze redukované holiny, tj. mezernatost porostu, která bude nejspíše vylepšena novým majitelem a zajištěna (kultura) ve stanovené době do 16. 2. 2017.

Následně ČIŽP vydala pod č.j. ČIŽP/46/OOL/SR01/1105924.011/11/HLS dne 27. 6. 2011 rozhodnutí ve věci. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Rozhodnutí inspekce bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného č. j. 1552/560/11, 59545/ENV/11 ze dne 1. 9. 2011. Důvodem byl nesouhlas žalovaného s právní kvalifikací skutku žalobce vyslovenou v původním rozhodnutí inspekce, nikoliv se skutkovými zjištěními.

Žalobce ve vyjádření ze dne 19. 11. 2011 znovu poukázal na shora zmiňovaný posudek a vedle toho též na mapové podklady k aktuálnímu platnému lesnímu hospodářskému plánu, přičemž zdůraznil, že podle jeho názoru byly holiny na pozemku p. č. v k. ú. Lomy u Jemnice, vzniklé na základě povolení k těžbě, v zákonné době dvou let zalesněny. Na parcele X v k. ú. Komárovice u Mor. Budějovic je dle žalobce prokazatelně dle lesního hospodářského plánu vedena zalesněná plocha, sice částečně mezernatá, ale stále vylepšovaná. V této souvislosti konstatoval žalobce neschopnost MěÚ Moravské Budějovice na základě své pravomoci snížit stavy srnčí zvěře v uvedené lokalitě, která ničí okusem vše kolem pole.

Nato inspekce vydala ve věci nové rozhodnutí ve věci. I proti němu podal žalobce odvolání, v němž předně namítl, že inspekce de facto považuje vypracovaný lesní hospodářský plán stejně jako shora již zmiňovaný znalecký posudek neoprávněně za nepravdivý a nepřihlédla k němu. Dále uvedl, že považuje fotodokumentaci pořízenou inspekcí na místě samém co do data i místa pořízení za zmanipulovanou.

Žalovaný v rozhodnutí o odvolání konstatoval, že předmětnému lesnímu majetku byly nákladem státu nejprve vypracovány lesní hospodářské osnovy - příslušný vlastnický separát, pro lesní hospodářský celek (dále LHC) 614805 na období 1. 1. 2005 - 31. 12. 2014 (dále jen LHO) a později lesní hospodářský plán - Ing. L. J., LHC: 202701, platný na období 1. 1. 2009 - 31. 12. 2018 (dále jen LHP), tento již nákladem žalobce.

Pokud jde o námitky žalobce týkající se zjištěného skutkového stavu a závěrů inspekce, žalovaný uvedl, že šetřením dne 30. 3. 2011 byla zjištěna na lesním pozemku p. č. k. ú. Komárovice u Moravských Budějovic v porostní skupině 10 Fa1/0 (dle LHP) existence plochy 0,47 ha bez lesního porostu (holina) a ve východní části pozemku přirozený nálet smrku na ploše 0,02 ha (východní část porostní skupiny 117 Ca9 - označení dle dřívější LHO). Srovnáním údajů LHP a LHO žalovaný zjistil, že v současnosti jsou v rámci porostní skupiny 10 Fa1/0 o výměře 0,49 ha (dle LHP) zahrnuty (beze zbytku) porostní skupiny dříve označené 117 Ca9 s plochou 0,42 ha a 117 Ca0 o výměře 0,07 ha. Uvedené výměry ploch jsou jednoznačně identifikovány a neexistuje rozpor mezi údaji LHP a LHO. V tomto směru také žalovaný korigoval jako nesprávný závěr inspekce týkající se pravdivosti LHP, potažmo z něj vycházejícího posudku.

Dále žalovaný poukázal na to, že při místním ohledání dne 20. 5. 2011 bylo ČIŽP již konstatováno zmulčování plochy drtičem a provedení zalesnění holin o celkové ploše 0,49 ha smrkem. Tato skutečnost podle žalovaného mj. potvrzuje to, že obnova lesa na uvedené ploše nebyla do 15. 2. 2010 jeho zajištěna v souladu s lesním zákonem, protože jinak by tato nemusela být již novým vlastníkem (od 16. 2. 2010) na jaře 2011 připravována k zalesnění a následně nově osázena sazenicemi smrku. Jak dále potvrzuje MěÚ Moravské Budějovice ve sdělení č. j. MUMB/OŽP/40880/2011 ze dne 31. 10. 2011, jež bylo doplněno při novém projednání věci, povolil orgán státní správy lesa žalobci realizovat mýtní úmyslnou těžbu v porostní skupině 117 Ca9 na ploše 0,42 ha v termínu do 30. 4. 2006. Za nejpozdější datum vzniku holiny tak nutno považovat tento okamžik. Holina o ploše 0,42 ha tedy měla být

vlastníkem lesa zalesněna nejpozději do 30. 4. 2008 a od 1. 5. 2008 se příslušný pozemek měl nacházet ve stavu „zalesněný“ s tím, že v tomto stavu měl být péčí vlastníka udržován. Z údajů LHO přitom vyplývá, že na stejném pozemku byla evidována existence holiny na celé ploše porostní skupiny 117 Ca0 o výměře 0,07 ha - vznik holiny nejpozději k 31. 12. 2004 a jako doporučující opatření bylo taxátorem navrženo provést její zalesnění. Toto datum je nutno s ohledem k počátku platnosti LHO (1. 1. 2005) při absenci jiného (dřívějšího) legitimního (odborného) zjištění považovat podle žalovaného za okamžik doložitelného vzniku holiny a datum 31. 12. 2006 pak za termín, do kterého musel vlastník lesa nejpozději splnit povinnost zalesnit holinu (do 2 let od jejího vzniku). Nejpozději k 1. 1. 2007 se příslušný pozemek měl nacházet ve stavu „zalesněný“ a v tomto stavu měl být péčí vlastníka udržován. Navíc podle údajů LHP, kterým argumentoval i sám žalobce, k 1. 1. 2009 byla na uvedeném lesním pozemku (porostní skupina 10 Fal/0) popsána mezernatá smrková kultura (celková plocha 0,49 ha), kterou bylo doporučeno doplnit - vylepšit (zalesnit) smrkovými a bukovými odrostky více jak z jedné poloviny (0,25 ha). Skutečnost, že k vylepšení uvedené plochy byly taxátorem již při vzniku LHP doporučeny odrostky buku a smrku (tj. sadební materiál s výškou nadzemní části nad kořenovým krčkem větší než 120 cm, ve věku min. 6 let) a ne pouze sazenice (obvykle výška kolem 36 cm, 2-4 roky), v daném případě podle žalovaného potvrzuje inspekci zjištěné zanedbání obnovy lesa, kdy nezbývá než stavu pozemku „zalesněný“ zejména z hlediska vzrůstu lesa resp. jeho další existence při splnění zákonných lhůt dosáhnout výsadbou odrostků (při použití sazenic by totiž už nebylo v té době reálně zajistit lesní porost v zákonné lhůtě 7 let). Údaje shora uvedeného LHP bere potom v potaz při stanovení ceny porostů 10 Fal/0 na lesním pozemku p. č. v k. ú. Komárovice u Moravských Budějovic i znalecký posudek Ing. Vladimíra Nehyby. Jak je navíc v posudku samotném uvedeno, byl vypracován pouze na základě údajů příslušného LHP a katastru nemovitostí (provedení místní pochůzky neuvádí, přitom za zcela jiným účelem (ocení porostů a lesních pozemků), tudíž jej nelze z hlediska prokázání skutečného stavu věci pro účely sankčního řízení považovat za rozhodující).

V době šetření ČIŽP (30. 3. 2011) se tedy podle žalovaného v porostní skupině 10 Fa1/0 (dle LHP) - 0,49 ha měla již nacházet mladá lesní kultura min. ve třetím (0,42 ha) resp. v pátém (0,07 ha) roce věku resp. pozemek ve stavu „zalesněný“. V tomto stavu se měla předmětná část lesního pozemku nacházet i ke dni 15. 2. 2010 (poslední den, kdy byl žalobce vlastníkem předmětného pozemku), přičemž v té době zde měl růst mladý lesní porost plnící funkce lesů odpovídající stavu, tj. lesní kultuře min. ve druhém resp. čtvrtém roce věku, kdy zde roste nejméně 90% minimálního počtu životaschopných jedinců, nutných pro zalesnění ve vztahu k příslušnému hospodářskému souboru (HS), rovnoměrně rozmístěných po ploše. Pokud by tomu tak bylo, nemohla by dne 30. 3. 2011 na místě samém inspekce konstatovat absenci jakéhokoliv lesního porostu na ploše 0,47 ha (mimo přirozené zmlazení 0,02 ha). Tato zjištění nelze podle žalovaného zpochybnit tím, že u předmětných porostních skupin 117 Ca0 (0,07 ha) a 117 Ca9 (0,42 ha) nově zařízených dle LHP platného od 1. 1. 2009 (přičemž jde pouze o „administrativní“ změnu v označení a sloučení porostních skupin), je v rámci porostní skupiny 10 Fal/0 o výměře 0,49 ha, jak namítá žalobce, „...na mapě tak v popisu z roku 2008 uvedena na mapě žlutá barva a v popisu je uvedena zalesněná plocha...“. Podle žalovaného to znamená pouze tolik, že odborným taxátorem byl v roce 2008 zadokumentován stav lesa (žlutá barva s číslicí „1“ označuje lesní porosty prvního věkového stupně - věk 1 až 10 let, bílá barva označuje existující holiny), kdy část uvedeného pozemku (porostní skupiny) o výměře 0,25 ha (bílá barva) byla k 31. 12. 2008 bez jakéhokoliv lesního porostu (s ohledem ke shora uvedenému tedy holina starší 2 let) a zbytek pozemku o výměře 0,24 ha (žlutá barva) tvořil mezernatý porost (zakmenění 5 - porostní půda pouze z 50% pokryta sazenicemi ve věku 2 let), když i v popisu porostní skupiny bylo navíc uvedeno: „Mezernatá kultura. Doplnit

SM a BK odrostky“. Ani podle LHP tedy nelze dovozovat, že by již k 31. 12. 2008 byl pozemek ve stavu „zalesněný“.

Pokud jde o další pozemky, žalovaný poukázal na to, že rozhodnutím MěÚ Mor. Budějovice č. j. OŽP/193/2007-KT ze dne 29. 12. 2006 bylo žalobci uloženo opatření k odstranění zjištěných nedostatků a zlepšení stavu lesů, spočívající v obnově holé plochy o velikosti 0,44 ha v porostu 109 Fa0, ve vylepšení výsadbou lesních dřevin v porostu 109 Fa1 na ploše 0,20 ha na lesním pozemku p. č. v k. ú. Lomy u Jemnice a dále v obnově holé plochy o velikosti 0,38 ha v porostu 123 Ka0 na lesním pozemku p. č. v k.ú. Třebelovice, a to stanovištně vhodnými dřevinami v termínu do 30. 4. 2007. MěÚ Mor. Budějovice v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že „holina v k. ú. Lomy u Jemnice na p. č. na ploše 0,44 ha vznikla po těžbě realizované v závěru roku 2002. Holina o velikosti 0,38 ha na lesním pozemku p. č. v k. ú. Třebelovice vznikla po těžbě dříví se vznikem holiny v září 2003. Holiny zůstaly v uplynulém období nezalesněny, přičemž v tomto období nebylo o prodloužení lhůty k zalesnění požádáno. Zalesnění nebylo provedeno v jarním období ani podzimním termínu r. 2006, a to přesto, že provedení prací v uvedených termínech bylo vlastníkem lesa p. ing. Jantačem opakovaně telefonicky pracovníkovi státní správy lesů sdělováno“. Podle žalovaného doporučení provést zalesnění na celé ploše porostních skupin 109 Fa0 (0,44 ha) a 123 Ka0 (0,38 ha) již uvádí i příslušné vlastnické separáty LHO zpracované pro období od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2014. Holina na ploše 0,44 ha na lesním pozemku p. č. v k. ú. Lomy u Jemnice (dle LHO porostní skupina 109 Fa0) vznikla v závěru roku 2002 (tj. nejpozději k 31. 12. 2002). Toto datum je možno považovat za doložitelný okamžik vzniku holiny a datum 31. 12. 2004 pak za termín, do kterého musel vlastník lesa nejpozději splnit povinnost zalesnit holinu (do 2 let od jejího vzniku). Nejpozději k 1. 1. 2005 se příslušný pozemek měl nacházet ve stavu „zalesněný“ a v tomto stavu měl být péčí vlastníka udržován, a to až do stavu zajištěnosti porostu. V době šetření inspekce (30. 3. 2011 a 20. 5. 2011) se tedy měl na celé ploše porostní skupiny 109 Fa0 nacházet od 1. 1. 2009 „zajištěný“ lesní porost ve smyslu lesního zákona, tedy stav odpovídající lesní kultuře min. v sedmém roce věku. ČIŽP však zjistila na lesním pozemku p. č. v k. ú. Lomy u Jemnice v porostní skupině 109 Fa0 (označení dle LHO) ve dvou částech zalesnitelné redukované holiny.

Dle údajů LHO k 1. 1. 2005 mel být na ploše porostní skupiny 109 Fa1 (1,36 ha) mladý lesní porost ve stavu „zalesněný“ ve smyslu lesního zákona ve věku 2 let, v plném zakmenění (10), zastoupení dřevin SM (smrk) 95 %, KL (javor klen) 5 %. V době šetření inspekce se tedy již měl na celé ploše porostní skupiny nacházet od 1. 1. 2009 „zajištěný“ lesní porost ve smyslu lesního zákona (stav odpovídající lesní kultuře v 9 roce věku). Inspekce však na lesním pozemku p. č. v k. ú. Lomy u Jemnice ve východní části porostní skupiny 109 Fa1 (označení dle LHO) v době šetření zjistila mezernatou kulturu s redukovanou plochou holiny, tj. zalesnitelnou plochu porostní půdy bez lesního porostu, o celkové výměře min. 0,18 ha (v současnosti dle LHP východní část porostní skupiny 10 Da1).

Na stejném lesním pozemku bylo v době šetření v porostní skupině 109 Fa12 (označení dle LHO) v její východní (0,08 ha) a západní části (0,10 ha) dále zjištěna zabuřenělá holina o celkové výměře min. 0,18 ha (dle LHP část porostní skupiny 10 Da0), která vznikla domýcením porostního zbytku. Jak vyplývá ze sdělení MěÚ Moravské Budějovice ze dne 31. 10. 2011, vznikla nejpozději k 31. 12. 2007. Toto datum je možno považovat za doložitelný okamžik vzniku holiny a datum 31. 12. 2009 pak termín, do kterého musel vlastník lesa nejpozději splnit povinnost zalesnit holinu (do 2 let od jejího vzniku). Nejpozději k 1. 1. 2010 se příslušný pozemek měl nacházet ve stavu „zalesněný“ a v tomto stavu mel být péčí vlastníka udržován. To ostatně potvrzují i údaje LHP (v popisu porostní

skupiny tato vedena k 1. 1. 2008 jako holina, věk 0, navrženo zalesnění smrkem 75 % a bukem 25 %). V době šetření inspekce se tedy měl lesní pozemek v porostní skupině 109 Fa12 nacházet ve stavu „zalesněný“ ve smyslu lesního zákona (stav odpovídající lesní kultuře min. v třetím roce věku).

Holina na ploše 0,38 ha na lesním pozemku p. č. k. ú. Třebelovice u Jemnic (dle LHO porostní skupina 123 Ka0) vznikla koncem září 2003 (tj. nejpozději k 30. 9. 2003). Toto datum je nutno považovat za doložitelný okamžik vzniku holiny a za termín, do kterého musel vlastník lesa nejpozději splnit povinnost holinu zalesnit (do 2 let od jejího vzniku) pak datum 30. 9. 2005. V době šetření inspekce se měl na celé ploše porostní skupiny 123 Ka0 nacházet od 1. 10. 2010 „zajištěný“ lesní porost ve smyslu lesního zákona (stav odpovídající lesní kultuře min. v šestém roce věku). ČIŽP však zjistila na pozemku v porostní skupině 123 Ka0 o celkové výměře 0,38 ha (označení dle LHO) porostní půdu bez lesních dřevin o celkové ploše min. 0,28 ha (v jižní části porostní skupiny souvislá plocha 0,11 ha a ve střední části porostní skupiny téměř souvislá plocha 0,17 ha), kterou v současnosti představuje dle platného LHP porostní skupina 10 E1/0 o výměře 0,35 ha, kterou tvoří 2 části - jižní 0,11 ha (v době šetření tedy bez lesního porostu) a severní (dříve střední) 0,24 ha (cca 70% její výměry bez lesního porostu).

Žalobce v případě žádné ze čtyř shora uvedených porostních skupin (109 Fa0, Fa1, Fa12 a 123 Ka0) nepožádal příslušný orgán státní správy lesů o prodloužení zákonných lhůt pro zalesnění či zajištění lesních porostů.

Ke zpochybnění autentičnosti (datum, místo pořízení) inspekci na místě samém pořízených fotografií žalovaný konstatoval, že fotografie byly po celou dobu součástí spisu. Doplňují fyzická zjištění inspekce o stavu lesa učiněná na místě samém, jež ostatně žalobce v průběhu řízení ani nezpochybnil (šetření se 20. 5. 2011 dokonce účastnil). Proto se uvedená námitka uplatněná až ve fázi odvolacího řízení jeví spíše účelovou.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadených rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s. ř. s.). Soud při splnění podmínek podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž nařizoval ústní jednání. Městský soud v Praze žalobu neshledal důvodnou.

První okruh žalobních námitek se týkal otázek vlivu plynutí času na zánik práva správní delikt projednat a uložit pokutu.

Podle § 5 odst. 2 zákona o ČIŽP lze řízení o uložení pokuty podle tohoto zákona zahájit jen do jednoho roku ode dne, kdy se inspekce dověděla o porušení povinností uvedených v § 4 tohoto zákona, nejpozději však do tří let od doby, kdy k porušení těchto povinností došlo. Jde o jeden z možných způsobů navázání následku v podobě neprojednatelnosti (nepostižitelnosti, případně prekluze) správního deliktu na plynutí času, které stanoví předpisy veřejného práva v oblasti správního trestání. Zatímco některé předpisy obdobně, jako dovozuje žalobce, jako hraniční okamžik vymezovaly právě okamžik uložení pokuty, v případě zákona o ČIŽP tomu tak není. Ustanovení § 5 odst. 2 zákona o ČIŽP zcela jasně hovoří o zahájení řízení – pro přerušování prekluzivní lhůty tedy postačuje v době běhu této lhůty řízení o správním deliktu zahájit, nikoliv ukončit. V tomto ohledu je výklad zastávaný žalovaným zcela správný.

Zcela správným je pak i výklad žalovaného týkající se okamžiku počátku běhu obou prekluzivních lhůt, tedy jak subjektivní, tak objektivní.

Subjektivní lhůta podle § 5 odst. 2 zákona o ČIŽP činí jeden rok od okamžiku, kdy se inspekce dozvěděla o porušení povinností uvedených v § 4 zákona o ČIŽP. Pokud jde o běh subjektivní jednoroční lhůty pro uložení pokuty, judikatura správních soudů (srov. zejm. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2013, č. j. 7 As 95/2011 – 108, podle něhož za skutečnost určující počátek běhu subjektivní prekluzivní lhůty je třeba považovat již pouhou vědomost o skutkových okolnostech, které umožní předběžné právní zhodnocení; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 7 Afs 14/2011 - 115, podle něhož se správní orgán se dozví o porušení předpisů dnem, kdy soustředí onen okruh poznatků, informací a důkazních prostředků, z nichž lze na spáchání deliktu usoudit, není tedy rozhodující, zda v tento den již byl zpracován kontrolní protokol, ani zda tyto poznatky byly analyzovány a posouzeny se závěrem, že delikt byl spáchán a kým) podstatným okamžikem z hlediska počátku běhu subjektivní prekluzivní lhůty považuje okamžik vědomosti správního orgánu o skutkových okolnostech, které umožní předběžné právní zhodnocení, a to ve smyslu, že skutkové okolnosti nasvědčují možnému porušení zákona jako takového. Jinak řečeno, počátek běhu této lhůty Nejvyšší správní soud nespojuje s posouzením spočívajícím v kvalifikovaném předběžném vyhodnocení věci (včetně právní kvalifikace), ale s možností takové předběžné vyhodnocení provést. Takové předběžné vyhodnocení je možné od okamžiku, kdy se správnímu orgánu dostane do dispozice soubor poznatků o skutkovém stavu ukazující na možné naplnění dispozice právní normy vymezující skutkovou podstatu příslušného správního deliktu. V nyní posuzovaném případě nabyla inspekce těchto skutkových zjištění teprve inspekčním šetřením dne 30. 3. 2011. Pokud pak bylo řízení o správním deliktu zahájeno dne 19. 4. 2011, stalo se tak jednoznačně v jednoroční subjektivní prekluzivní lhůtě.

Stejně tak se soud ztotožňuje se závěry žalovaného stran zachovalosti tříleté objektivní prekluzivní lhůty navázané na okamžik spáchání správního deliktu.

Žalobce byl postižen za správní delikt podle § 4 písm. c) zákona o ČIŽP, podle něhož se pokuta uloží právníckým nebo fyzickým osobám, které svým jednáním nebo opomenutím ohrozí nebo poškodí životní prostředí v lesích tím, že vlastním zaviněním vytvoří podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů. Chráněným objektem je tedy životní prostředí v lesích, přičemž zákonným znakem skutkové podstaty je umožnění působení škodlivých biotických a abiotických činitelů. Skutková podstata tohoto správního deliktu zahrnuje nejen vytvoření podmínek pro působení těchto činitelů ve smyslu jednorázového konání či opomenutí, ale i v udržování protiprávního stavu – tj. takového stavu, který škodlivé působení biotických a abiotických činitelů umožňuje. Jde tak skutečně, jak správně žalovaný dovozuje, o delikt trvající, který spočívá v udržování protiprávního stavu (umožnění škodlivé činnosti). Pokud tedy žalovaný z hlediska počátku běhu objektivní prekluzivní tříleté lhůty považoval za rozhodující okamžik, kdy žalobce pozbyl vlastnického práva k lesním pozemkům, a přestal tak být deliktně způsobilou osobou ve vztahu k vytýkanému správnímu deliktu, šlo o úvahu zcela přílehlavou.

Pokud jde o druhý žalobní bod, v němž žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s námitkou, že zjištění správních orgánů je v rozporu s obsahem lesního hospodářského plánu

vypracovaného pro žalobce příslušnou taxační kancelář, lze odkázat na výše obsaženou podrobnou rekapitulaci obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí. Je to naopak převážná část odůvodnění napadeného rozhodnutí, která se námitkou žalobce velmi podrobně zabírá. Základní podstatou argumentace žalovaného přitom je, že zjištění, jež vyplývají z přímého šetření na dotčených pozemcích, jakož i z údajů obsažených v LHO a LHP, nejsou ve vzájemném rozporu. V souvislosti s uplatněným žalobním bodem je třeba zdůraznit, že žalobce pomíjí v rozhodnutí žalovaného i v rozhodnutí inspekce jasně vymezený vztah skutkové podstaty správního deliktu podle § 4 písm. c) zákona o ČIŽP k povinnostem podle lesního zákona a jeho prováděcích předpisů. Vytvoří podmínek pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů podle § 4 písm. c) zákona o ČIŽP se měl žalobce dopustit porušením povinnosti podle § 31 odst. 1 a 6 lesního zákona.

Podle § 31 odst. 1 lesního zákona je vlastník lesa povinen obnovovat lesní porosty stanovištně vhodnými dřevinami a vychovávat je včas a soustavně tak, aby se zlepšoval jejich stav, zvyšovala jejich odolnost a zlepšovalo plnění funkcí lesa. Ve vhodných podmínkách je žádoucí využívat přirozené obnovy; přirozené obnovy nelze použít v porostech geneticky nevhodných.

Podle § 31 odst. 6 lesního zákona holina na lesních pozemcích musí být zalesněna do dvou let a lesní porosty na ní zajištěny do sedmi let od jejího vzniku; v odůvodněných případech může orgán státní správy lesů při schvalování plánu nebo při zpracování osnovy nebo na žádost vlastníka lesa povolit lhůtu delší. Na povolení této delší lhůty se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

Podle § 2 písm. i) lesního zákona se pak zalesněním rozumí založení lesního porostu, podle § 2 písm. j) téhož zákona zajištěním lesního porostu dosažení takového stavu lesního porostu, který po zalesnění dále nevyžaduje intenzivní ochranu a počet jedinců a jejich rozmístění po zalesněné ploše a druhová skladba lesních dřevin dává předpoklady pro vznik stanovištně vhodného porostu.

Pro úplnost pak lze poukázat též na obsah ustanovení § 2 odst. 4 a 6 vyhlášky č. 139/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o přenosu semen a sazenic lesních dřevin, o evidenci o původu reprodukčního materiálu a podrobnosti o obnově lesních porostů a o zalesňování pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa, podle něhož je za obnovený nebo zalesněný pozemek považován tehdy, roste-li na něm nejméně 90 % minimálního počtu životaschopných jedinců rovnoměrně rozmístěných po ploše. V tomto množství může být maximálně 15 % pomocných dřevin, kterými se rozumí ty druhy lesních dřevin, které nejsou pro daný cílový hospodářský soubor uvedeny mezi dřevinami základními nebo melioračními a zpevňujícími. Při posuzování zajištěnosti lesního porostu se hodnotí tato kritéria:

- a) stromky vykazují trvalý výškový přírůst,
- b) stromky jsou po ploše rovnoměrně jednotlivě nebo skupinovitě rozmístěny a jejich počet nepoklesl pod 80 % minimálního počtu pro obnovu nebo zalesnění a
- c) stromky jsou odrostlé negativnímu vlivu buřeně a nejsou výrazně poškozeny.

Z hlediska odpovědnosti žalobce za správní delikt tedy bylo rozhodným skutkovým zjištěním pouze to, zda v minulosti na předmětných pozemcích vznikla holina (tuto skutečnost žalobce nijak v řízení před správními orgány ani v žalobě nerozporoval), a zda byla tato holina v předepsaném časovém rozmezí nejen zalesněna ve smyslu § 2 písm. i) lesního zákona (založení lesního porostu), ale i zajištěna. Podstata skutkových zjištění správního

orgánu prvního stupně přitom směřuje právě k absenci zajištěnosti porostů. Rozhodnou skutečností z hlediska vytykaného správního deliktu byl tedy stav, který je nejlépe seznatelný šetřením na místě samém. Toto šetření nutně musí mít z hlediska závěrů o skutkovém stavu povahu prioritního podkladu rozhodnutí. Lesní hospodářský plán jako dokument zhotovovaný k určitému (minulému) okamžiku má z hlediska rozhodné skutkové okolnosti ze své podstaty poněkud spornou povahu. Avšak přes tuto skutečnost je třeba zdůraznit, že zjištění, že lesní porosty na dotčených pozemcích nebyly k rozhodnému dni zajištěny, obsah lesního hospodářského plánu, na nějž se žalobce odkazuje, nijak nevyvracel a ani vyvracet nemohl. V případě některých pozemků snad mohly údaje lesního hospodářského plánu svádět k domněnce, že lesní porosty byly založeny (tedy došlo k zalesnění holin). I tato možná úvaha však byla žalovaným v napadeném rozhodnutí vyvrácena s odkazem na obsah doporučení pro dané pozemky (dosazení vzrostlými sazenicemi). Jinak řečeno, skutečnost, že obsah lesního hospodářského plánu není ve skutečnosti v rozporu ani se skutkovými zjištěními na místě samém, ani s obsahem předchozích lesních hospodářských osnov, přesvědčivě vyplývá z vypořádání odvolacích námitek žalobce, s nímž ve věcné rovině žalobce v žalobě nepolemizuje. Rozhodnutí žalovaného tak nelze v žádném případě považovat za nepřezkoumatelné, resp. nelze uzavřít na to, že by se se žalobcovými námitkami nevypořádal. Za absenci vypořádání námitek nelze považovat takové vypořádání, jež žalobci nekonvenuje, či s ním nesouhlasí. Takové vypořádání by mohlo být testováno z hlediska jeho správnosti (zákonnosti), nicméně k tomu by žalobce musel vymezit konkrétní skutkovou či právní argumentaci polemizující s vypořádáním jeho námitek. Tak ovšem v žalobě neučinil.

Pokud pak jde o námitku, že místem bydliště žalobce je Č. R., místní část M., a rozhodnutí uvádějící jako jeho bydliště místní část, nikoliv obec, je tak zjevně v této části nesprávné, je skutečností, že podle § 68 odst. 2 věty druhé správního řádu se v rozhodnutí účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, označují údaji umožňujícími jejich identifikaci. Správní řád odkazuje v tomto požadavku na své ustanovení § 18 odst. 2, podle něhož se údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona. Je zřejmé, že nesprávný nebo neúplný údaj o trvalém pobytu fyzické osoby uvedený v rozhodnutí je nepochybně z hlediska formálního porušením ustanovení o řádné identifikaci účastníka. Nelze však odhlížet o účelu daného ustanovení – účelem ustanovení § 68 odst. 2 a § 18 odst. 2 správního řádu je zajistit, aby nevznikla rozumná pochybnost o identitě osob, jež v řízení vystupují jako účastníci a jimž je rozhodnutí adresováno. Taková pochybnost v případě žalobce nikdy nastala i přes neúplný údaj o jeho trvalém pobytu. Vytykaná vada v jeho případě neměla jakýkoliv vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť ani v potenciální rovině (a žalobce ani nic takového netvrdí) neměla vliv na jeho procesní či hmotná práva.

Ze všech výše uvedených důvodů Městský soud v Praze neshledal žalobu důvodnou, proto ji podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. května 2017

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková